

Et hårdt slag mod lænden vil eksempelvis være en egnet årsag til at give lændesmerter. Det er biologisk naturligt og logisk at få en skade i ryggen, når man har fået et hårdt slag over ryggen. En sådan skade vil blive anerkendt som en ulykke.

Omvendt vil det at få smerter, ved at man rejser sig fra en stol, ikke kunne anses for at være en relevant årsag til akutte lændesmerter – heller ikke selvom smerterne opstod samtidig med, at tilskadekomne rejste sig. At der er tidsmæssig sammenhæng mellem skade og påvirkning er således ikke tilstrækkeligt til anerkendelse. At rejse sig fra en stol giver ikke en biologisk og logisk forklaring på, at pågældende fik rygsmerter. En forklaring på smerterne kunne være, at pågældende havde en særlig disposition for at udvikle rygsmerter på det pågældende tidspunkt. En sådan skade vil ikke blive anerkendt som en ulykke.

Løfteskader og skader, der opstår ved håndtering, vil kunne anerkendes alene ud fra en vurdering af:

- byrdens vægt
- byrdens form
- mulighederne for at håndtere byrden
- om løftet/håndteringen foregik under akavede forhold.

Disse forhold antages at have særlig betydning for, at der opstår skader som følge af en hændelse eller påvirkning – særligt akutte rygsmerter.

Det er ikke relevant, om der skete noget usædvanligt ved løftet. Hvis en skade er sket ved løft af en tung og uhåndterbar genstand under akavede forhold, vil det tale for anerkendelse, da en sådan belastning normalt må anses for at være en biologisk naturlig og logisk forklaring på udvikling af akutte smerter i ryggen og andre skader i muskler, nerver, sener og led. Omvendt vil det tale for afvisning, hvis der er tale om løft af mindre genstande under optimale forhold, da en sådan påvirkning normalt ikke giver en biologisk naturlig og logisk forklaring på, at en skade er opstået som følge af en håndtering.

Pludseligt eller inden for 5 dage

Den sidste betingelse for anerkendelse af en ulykke er, at hændelsen eller påvirkningen, som har forårsaget personskaden, skal være sket pludseligt eller inden for 5 dage. Det vil sige, at hvis tilskadekomne først får symptomer mere end 5 dage efter påvirkningen, kan skaden ikke anerkendes som en ulykke. Skader/sygdomme, der er opstået efter mere end 5 dage, kan anerkendes som erhvervssygdomme, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Belastningens tidsmæssige udstrækning kan få betydning for den lægelige vurdering af, om påvirkning

gen kan anses for at være egnet til at påføre en skade, men der kan ikke afvises alene fordi den tidsmæssige udstrækning er for kort.

Grænsen på de 5 dage fungerer som en praktisk afgrænsning i forhold til erhvervssygdommene. Efter praksis kan sygdomme efter fortegnelsen over erhvervssygdomme anerkendes, selv om påvirkningen har været mindre end 5 dage. Der tilsigtes ikke en ændring af denne praksis.

Forudbestående sygdomme

Forudbestående sygdomme har ikke betydning for spørgsmålet om anerkendelse af en skade efter det foreslåede ulykkesbegreb. Som hidtil kan en forværring af en forudbestående sygdom anerkendes.

Forværringen kan anerkendes, hvis den er forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage.

Spørgsmålet om forudbestående sygdomme får først betydning, når der skal fastsættes godtgørelse og erstatning, idet der trækkes fra i et påvist varigt mén eller tab af erhvervsevne, hvis det er overvejende sandsynligt, at det varige mén eller tabet af erhvervsevne helt eller delvist skyldes andet end arbejdsskaden.

Til § 7

Bestemmelsen afløser gældende lovs § 10 og indfører et nyt erhvervssygdomsbegreb.

Erhvervssygdomsbegrebet er fortsat toledet. Det er blandt andet en følge af henstillinger fra EU-Kommissionen af 23. juli 1962 og 20. juli 1966, der anbefaler medlemslandene at anvende et blandet system, hvor der dels er en fortegnelse over kendte erhvervssygdomme, dels er en mulighed for at få anerkendt sygdomme, som ikke er optaget på førnævnte fortegnelse.

Medicinsk dokumentation

Betingelserne for optagelse af sygdomme på fortegnelsen over erhvervssygdomme foreslås justeret fra det gældende krav om »*medicinsk og teknisk erfaring*« til et krav om »*medicinsk dokumentation*«. Der er herved tilsigtet en udvidelse af de gældende regler.

Ved »*medicinsk og teknisk erfaring*« forstås normalt »*fuldt videnskabeligt bevist*«. Det vil sige, at der foreligger en række statistiske arbejder med angivelse af sandsynlighedsgrænser, samt ofte kontrollerede, randomiserede, dobbeltblindede, prospektive undersøgelser (det vil sige fremadrettede undersøgelser med tilfældigt udvalgte personer, hvor hverken under-